

óna náttúrliga grund hevíð fyrri politikki! Allir menn, allir Foröyingar, sambandsmenn, sjálfstýrismenn, javnaðarmenn, fiskimenn so væl sum reiðarar ynsktu eitt: mesta rætt til veiða við Grönlands strendur. Tá ið menn, flokkar, vóru farnir at togast um henda spurning, var grund til at spyrja: vóru ongar særligar interessur til staðar við Eysturgrönland? Tað skuldi verið lögð, um so var, tí tað er rætt, at bæði Onglendingar og Norðmenn veiða væl við Eysturgrönland. Talarin vildi tí vóna, at menn kundu koma á samt um at gera nakað fyrri, at eisini okkara fiskimenn kundu fáa part burtur úr ríkidóminum við Eysturgrönland.

Tá ið málið kom aftur úr nevnd, varð hetta uppskotið viðtikið:

1) Lagtinget bemyndiger vinnuvæðina til at forhandle med Fiskeriorganisationerne om Udsendelse af et godt udrustet, vel bemanded Fiskerskib til at undersøge Mulighederne for Fiskeri i Østgrönland i Sæsonen 1934.

2) Lagtinget garanterer Under-skudet af det under Punkt 1 nævnte Fiskeriforsøg med indtil 10.000 Kr.»

Ansvarhavandi blaðstýrari fyrri Suðuroyar-síðuna: P. M. DAM

Gøtuljós.

Ein skuldi ikki trúð, at einum nýtti at ganga við lykt í hondini ella í lummanum í Havnar bý áður klokkan 12, men so er ikki. Vit vóru eitt kveldið til fund í líkningsnevndini heimi í býarstýrissalinum; men at koma út haðani, úr ljósinum út í myrkið, var hættsligt! Ja, í myrkið, tí har var, sum svenskarin kvæð: »og natten var saa mørk, som at krypa i en sekk«. Tað er aldeilis skilaleyst, at tað skal vera so bóla-myrt í gøtum okkara, nú ljós er at fáa, og einig skal siga okkum, at ikki ráð eru til tær neyðturvuliga lyktir — og so afturatuttan fyrri ein »officiell« bygning, og tað sjálvt „Byens Hus“.

Latum okkum fáa tað neyðturvuliga ljós í okkara gøtum!

Teir, sum rinda tann nógv skattin hava tá rætt til at krevja tað, og so fáa vit onnur gótt av tí eisini.

„SMIRIL“

Harri blaðstjóri! Nakað síðan skrivaðu tygum um, hvussu óhøskandi tað var, at »Smirile« onga trappu hevði, og at tað á mangan hátt var ólagaligt fyrri ferðafólk og heilt »óanstændigt« fyrri konufólk at hanga og darla í einum ósáligum togstiga — og lívsfarligt er tað við. Eg vil við hesum reglum biðja teir, sum fyrri »Smirile« ráða, hugsa um hetta og royna at fáa »Smirile« eina trappu, so fólk sleppur upp og niður á sámligan hátt. Halda tygum tað fer at bata?

Ein bygðamaður.

Spurningur tygara kemur í blaðið týrsdagin, og vóna vit, at tað fer at bata nakað skjótt — tygum vita, at alt gongur seigliga her hjá okkum! Nú skulu teir ikki fáa frið fyrri okkum.

Blaðstj.

Alle vegne fra.

Ny Bøn for de tyske Børn —

Et fransk Blad gengiver et Billede, der, efter hvad der påstaaes, i vid Udstrækning uddeles til Børnene i Tyskland. Det viser en lille Dreng, der med foldede Hænder knæler foran et Billede af Rigskansler Hitler. Under Billedet staar en Tekst, der i Oversættelse lyder saaledes: Kære Gud, led og vogt med din mægtige Haand vort Fædreland. Giv vor Fører Klogskab og Magt, velsign hans Arbejde, saa Tyskland igen kan vokse sig mægtigt, som det var en Gang!

Vi skal holde Øje med Torvald!

Fhv. Borgmester og Overprædant Jens Jensens Enke fyldte forleden 75 Aar. I den Anledning havde »Politiken« en Samtale med Fødselsdagsbarnet. Intervieweren spurgte bl. a.:

— Hvem sætter De højt indfor Arbejderpartiet?

Licitation.

Leverance af Tømmermateriale, Tag- og Beklædningsmateriale m.v. til en Skolebygning i Fugle-fjord udbydes. — Nærmere Oplysninger faas hos underlegnede som modtager Tilbud indtil Lørdag den 25. ds. Kl. 19.

H. C. W.-Tórsgarð.

— Stauning, lod Svaret. Jeg beundrer ham og har altid gjort det, jeg har jo kendt ham fra den Gang han var Cigarruller...

— Unskyld: Sorterer...

— Ja, det kan godt være, jeg er ikke inde i, om det er bedre at sortere end at rulle, men han var i hvert Fald allerede den Gang en dejlig Mand. Jens sagde saa tit til mig: — Vi skal holde Øje med Thorvald, han bliver nok noget stort.

Paa et Sindssygehospital

ved New York indfandt sig forleden en Herre, der spurgte, om en eller anden Patient var stukket af fra Hospitalet.

— Nej, svarede en Sygeplejerske.

— Det var mærkeligt, sagde Manden.

Hvorfor det? spurgte Sygeplejersken.

— Jo, jeg skal sige Dem, svarede Manden, der er en, der er stukket af med min Kone.

Pompeji var en stærkt befæstet By.

Nye interessante Udgravninger.

I den sidste Maanedes Tid er der ved Udgravningerne af Pompeji kommet hele Huse og mange værdifulde Kunstgenstande frem for Dagens Lys. Byen har været omgivet af en Mur, som viser, at den har været en af de bedst befæstede Byer i Oldtiden. Der er udgravet et lille Hus, som er usædvanlig vel bevaret, og som antagelig er blevet fuldført faa Dage før Vesuvus Udbrud. I Herculanum har man udgravet en Vinforretning, i hvilken hele Inventaret, selv om det er en del forkullet, er vel bevaret.

Endelig har man fundet Tusindvis af Vaser i alle mulige Former og Størrelser.

Forskel.

— Deres Søn kender bogstavelig ikke Forskel paa Genetiv og Dativ!

— Det siger De ikke, Hr. Lærer! Nu skal jeg tage mig af den Laban! Hvad var det, De sagde, at de to Fyre hed?

PRIMA KUL

bedst og billigst hos

KOKS

Husholdningskul, Dampkul, Cinders, Koks og Brænde

VALDEMAR LÜTZEN
TELF. 16, 68 & 176.

ÓLAFUR V. DAVIÐSSON

— TORSHAVN —

Telgr.-adr.: LAFURÓ

Telefon nr. 41.

Keypur upp fisk av øllum slag til útflutning. Utvegjar salt í heilum lastum. Bið um tilboð.

Til Salg.

Kutter „Vilhelmina“ staaende paa Kongshavns Bedding (ikke istandsat efter Strandingen) og en 60 Hestes Skandia Motor, saa godt som komplet, sælges. Skriftligt Tilbud, samlet eller særskilt for Skib og Motor, indtil Lørdag førstkommande til

FÆRØERNES GENSIDIGE FORSIKRINGSFORENING

HAVNAR KOL- & CEMENTHANDIL

KUL

COKES

BRÆNDE

TLF. 208.

Úlgevarar: Javnaðarmannafelag. Blaðstjóri við ábyrgd: H. M. Jacobsen. Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

agtighed, og hvad vi kan vente os ved større Drift.

Proveudtagning er et langt vanskeligere Arbejde, end man skulde tro ved første Øjekast, og er et af de Problemer om hvilket der endnu ikke er opnaaet Enighed blandt Teknikere. De foreløbige Analyser af Færøskullene viser, at vi har noget, som vi har Pligt til at undersøge grundigt, saa meget mere som det i hvert Fald drejer sig om en Kulmængde paa ikke langt fra 1000 Millioner Tons.

Det første Spørgsmaal, vi maa besvare, er, hvad det vil koste at bryde et Ton brugbare Kul. Vi vil for vor Begyndelsesdrift vælge Rangabøtn, der ligger paa den sydlige Del af Trangisvaagdalen i en Højde af 200 Meter over Havets Overflade. Her har vi alle gunstige Betingelser. Vi

kan ved skraal opadgaende Minegallerier følge Kullaget, disse Gallerier vil være selvdrænerende, hvad der er af overmaade stor Betydning, og her ligger et Minefelt paa 10 Millioner Tons.

Paa Grund af Kullagets Tykkelse kan vi pr. Mand her bryde noget mere, end man kan paa de dybt liggende engelske og polske Miner, og vi kan pr. Mand arbejdende i Minen regne med en Gennemsnitsproduktion af 1,65 Tons pr. Skift. Baserer vi Arbejdslønnen paa de engelske Minearbejderes Løn, omregnet til det dansk-færøske Pristal, d. v. s. 8 Kr. pr. Mand pr. Skift, (hvilket er en høj Løn paa Færøerne), vil Arbejdslønnen pr. Ton brudt Kul repræsentere Kr. 4,85. Beregner vi derefter de andre Omkostninger, som Raamaterialer, Tømmer, Kraft-

forbrug, Reparationer, Forrentning af Kapital, kommerciel og teknisk Ledelse til at være de samme, som Erfaringen kender dem fra England, er vi i alle Tilfælde paa den sikre Side, og vil alligevel faa en Produktionsomkostning pr. Ton Kul paa Kr. 9,50.

Nu ligger Arbejdsstedet ret bekvemt for Udskeibning. Kullene kan løbe ved egen Vægt ad Tovbane de tre Kilometer ned til den udmærkede Tveraa Havn, hvor middelstore Skibe paa 3 a 4000 Tons har al den Plads, som de behøver, og vi vil saa være i Stand til at have Kullene om Bord til en Pris af lidt over 10 Kr. pr. Ton.

Hvad Prisen angaar, er Bedriften saaledes konkurrencedygtig, da Gennemsnitsprisen paa de engelske Kul ligger omkring 13 Kr. ved Minen, hvortil

kommer Jernbanefragt og Udskeibningsomkostninger, og det giver et Tal paa 16 til 17 Kr. f. o. b. for gode Kul. — Fragtforskellen fra Færøerne og til dansk Havn vil maaske andrage en Kroner Penge mere pr. Ton, ikke mere, snarere mindre.

Men hvorledes stiller saa Færøskullene sig, hvad Kvalitet angaar, i Sammenligning med engelske og polske Kul? Vi maa her straks være paa det rene med, at de i visse Henseender er knap saa gode, til Gengæld bedre i andre, og under alle Omstændigheder altid lige saa gode som Spitsbergen Kullene og Høganæs Kullene i Skaaen.

Der er jo to Slags Kul, Glanskullene og den mere overvejende Mængde af de noget daarligere Matkul, men Forholdsmængden af de to Kulsorter lader sig vanskelig bestemme

paa Forhaand. — Folk, der i mange Aar har udvundet Kul deroppe til lokalt Brug, mener, at Forholdstallene er i til 5 eller 1 til 4. — Glanskullene forefindes nogle Steder separate, andre Steder blandede med Matkullene, men Glanskullenes Karakter og Udseende er saaledes, at de med aller største Lethed lader sig udskille paa Sorterbaandet fra Matkullene, og man er derfor i Stand til at foretage sig alle mulige Blandinger for Eksport. —

(Fortsættes).

